

[Arbejds- og Socialministeren.]

der ikke er dækket af kollektive Overenskomster. Her har man gjort den Indrømmelse til de Synspunkter, som Partiet Venstre har gjort sig til Talsmand for, at man, naar der kommer Uoverensstemmelser, ikke uden videre skal kunne indbringe dem for Nævnet, undtagen begge Parter er enige derom. Hvis kun den ene Part ønsker Sagen indbragt for Nævnet, skal denne Sag prøves i det Udvalg paa 3 Mand, som nedsættes af den faste Voldgiftsret, og som afgør, hvorvidt Sagen skal gaa videre til Arbejds- og Forligsnævnet.

Det ærede Medlem Hr. Krag var ogsaa inde paa Udtrykket „Ensartethed i Lønningerne“. Nu er det saaledes, at det ærede Medlem rev dette Udtryk ud af sin Sammenhæng, hvad det ærede Medlem Hr. Rager i øvrigt gjorde opmærksom paa, idet der udtrykkeligt staar i Lovforslagets § 2, Stk. 2:

„at denne af Nævnet skønnes paa-krævet for at opnaa en af Hensyn til Arbejdsforholdenes rolige Udvikling ønsket Ensartethed i Lønningerne“.

Jeg synes, det er betydningsfuldt at faa dette med. I øvrigt vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at der er ingen Grund til at være ængstelig ved dette Udtryk, thi det er selvfølgelig ikke Meningen at gøre alle Lønningerne i Danmark ensartede. Det er de ikke i Øjeblikket, det har de aldrig været, og det bliver de formodentlig heller aldrig. Det er kun Udtryk for, at det i visse Tilfælde kan være rigtigt at fremskaffe ordnede Tilstande, hvor der maatte være Uorden. Og hvis man ikke helt vil benægte, at Organisationernes Virksomhed igennem de mange Aar har skabt ordnede Tilstande, uden hvilke det næppe havde været muligt at give, som jeg nævnte før, dansk Industri og Haandværk og andre Erhverv den smukke Stilling, de har, saa kan man ikke berettiget indvende noget imod, at denne Virksomhed fortsættes, med de Midler, som nu engang er til Stede, og iagttagende Samfundets Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Krag insisterede paa, at jeg skulde slette dette Udtryk af Lovforslaget. Det er ikke muligt. I øvrigt vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg selvfølgelig er villig til i et Udvalg at drøfte Lovforslaget og give de nødvendige

Oplysninger, men jeg maa meget stærkt reservere mig med Hensyn til at foretage væsentlige Ændringer i Lovforslaget efter den meget indgaaende Behandling, det har faaet, en Behandling, der vist ikke er helt almindelig for Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen var nærmest inde paa forskellige historiske Betragtninger, og adskillige af dem kan jeg give min Tilslutning. Det ærede Medlem var ængstelig for, hvem der skulde lede de Møder, der bliver en Følge af Bestemmelserne i § 4. En saadan Ængstelse forekommer mig ikke berettiget; Arbejdsgiver- og Arbejderrepræsentanterne har mange Aars Træning i at forhandle sammen, og Arbejderrepræsentanterne har vist Arbejdsgiverne den Tillid, der ligger i, at Arbejdsgiverne Repræsentanter i Regelen har beklædt Ordførersædet og i Regelen har ledet Møderne. Paa det Punkt nærer jeg ingen Bekymring, og jeg vil heller ikke tro, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen gør det, naar det kommer til Stykket.

Til det ærede Medlem Hr. Rager skal jeg kun udtale en Tak for den uforbeholdne Tilslutning, som det ærede Medlem gav Lovforslaget.

De Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, var nærmest en eneste Kæde af Paastande om, at Organisationerne er umulige, og at deres Ledere er ganske blottede for samfundsmæssige Hensyn og samfundsmæssige Interesser. Som Dokumentation for disse Paastande henviste det ærede Medlem til, at Hovedorganisationerne paa et givet Tidspunkt aftalte en Dyrtidsregulering, som senere maatte fraviges. Ja, det ærede Medlem maa nu ikke glemme, at Forudsætningerne for den Aftale, der blev truffet i sin Tid, ganske bristede, hvad vel ingen paa det Tidspunkt helt kunde forudse.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen siger videre, at med dette Forslag faar Organisationerne Hals- og Haandsret over Landbruget. Det er med et mildt Udtryk en dristig Paastand. Der er ikke Tale om, at nogen gennem dette Lovforslag faar Hals- og Haandsret over Landbruget. Der er Tale om, at i en Tid som den nuværende kan vi ikke have faglige Konflikter, vi kan ikke tolerere Strejker og Lockouter. Derfor er det nødvendigt, at Uoverensstemmelserne